

عنوان مقاله:

کاربرد تکنیک آموزشی راه رفتن در گالری (Gallery walk technique) در فرایند یادگیری یاددهی دانشجویان

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 224 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

فرشته عراقیان مجرد - Assistant Professor, Traditional and Complementary Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

معصومه باقری نسامی - Professor, Traditional and Complementary Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran and World Federation of Acupuncture-Moxibustion Societies (WFAS), Beijing, China

خلاصه مقاله:

سردبیر محترم در سال های اخیر، راهکارهای سنتی در آموزش پزشکی به خاطر استاد محور بودن مورد انتقاد قرار گرفته است. مهم ترین فایده استراتژی های استاد محور انتقال حجم اطلاعات بزرگ در زمان کوتاه است اما این روش مشکلات زیادی دارد (۱). در روش سنتی بیش تر وقت کلاس به سخنرانی استاد و نگاه کردن و گوش کردن دانشجویان می گذرد. دانشجویان به تنهایی مطالب را فرا می گیرند و به کار گروهی تشویق نمی شوند. امروزه، لزوم تجدید نظر در روش های سنتی تدریس و استفاده از شیوه های نوین و فعال یادگیری و دانشجو محور، احساس شده و استفاده از این روش ها در علوم مختلف از جمله پزشکی رایج شده است. آموزش به روش دانشجو محور منجر به افزایش میزان رضایتمندی دانشجویان، سرعت یادگیری، ایجاد مهارت های حل مساله و تداوم یادگیری و تفکر انتقادی می گردد (۲، ۳). یکی از روش های آموزشی دانشجو محور، روش برگزاری کلاس درس به صورت تکنیک آموزشی راه رفتن در گالری می باشد که جزء روش های آموزشی تیمی است (۴). در تکنیک آموزشی راه رفتن در گالری، مطالب درسی به شکل پوسترهایی بر روی دیوار کلاس نصب شده و فراگیران در گروه های کوچک ۳-۵ نفره به مطالعه آن ها می پردازند. این تکنیک می تواند در کلاس با اندازه های مختلف اجرا شود ولی بهتر است کلاس کم تر از ۴۰ نفر باشد. در ابتدا محتویات آموزشی در قالب پوسترهایی طراحی شده و در اطراف محیط کلاس نصب می شود. در کنار هر پوستر یک سوال تشریحی از مطالب موجود در همان پوستر طرح می شود که هر گروه پس از مطالعه پوستر با رعایت زمان تخصیص داده شده به آن پاسخ می دهند با جابه جایی گروه ها هر گروه می تواند پاسخ های گروه قبلی را مطالعه و حین دادن پاسخ به سوال، پاسخ گروه های دیگر را نقد نماید. دانشجویان با اختلاف ها و تصورات نادرستی که ممکن است وجود داشته باشد دست و پنجه نرم می کنند. در این روش دانشجویان مجاز هستند صندلی های خود را رها کرده و درگیر بحث، نوشتن و ترکیب مفاهیم علمی اساسی شوند، این امر باعث از بین رفتن بی حوصلگی برای نشستن طولانی در همان مکان می شود (۵، ۶). در این روش، یادگیری فراگیر- محور بوده و استاد به عنوان ناظر و هدایت کننده برای رفع ابهامات و سوالات در کنار دانشجو قرار دارد. در این روش دانشجویان در کنار استاد خودشان یادگرفتن را می آموزند، تمایل شان به حل مشکل را پرورش داده و ظرفیت خود را برای تلاش بیش تر و داشتن پشتکار ارتقاء می دهند. در این روش زمان بندی تدریس مهم بوده به طوری که دانشجویان با مفهوم مدیریت زمان به صورت عملی آشنا می شوند (۷). روش یادگیری به صورت تیمی مستلزم مباحثه فراگیران در مورد موضوع مورد مطالعه است، به طوری که هر یک از اعضای تیم قسمت متفاوتی از موضوع درسی را که قرار است همه یاد بگیرند، مطالعه کرده و به اعضای تیم خود درس می دهد (۷). ارائه تدریس هر بخش به طور موفقیت آمیز، نشان دهنده ایفای مسئولیت آن دانشجو و سایر دانشجویان بوده و موجب تقویت یادگیری و توجه اعضای گروه به تاثیر آن در موفقیت آنان می شود (۸). طاهری و همکاران مطالعه ای نیمه تجربی با هدف ارزیابی این روش ب ...

کلمات کلیدی:

letter to editor, نامه به سردبیر، نامه به سردبیر

